

קרבן אלא לי, מאי ניהו, את קרבני לחמי לאשי. אלא ארְחא, דמאן דקריב דורונא, למקרב ליה למלכא, ולבתר איהו פליג ליה, למאן דבעי. אוף הכי ישראל, מקריבין אורייתא לקודשא בריהּ הוא, (דף רנ"ג ע"א) דאיהו לחמו, ואיהו יינו, ואיהו בשר דיליה, ואתמר בה, (בראשית ב) עצם מעצמי ובשר מבשרי. בשר קדש, דאוקמוה עלה מארי מתיבתאן, בבשר היורד מן השמים עסקינן.

קדשא בריהּ הוא מאי עביד מההוא דורונא. למלכא דאכיל על פתורא. דקריבין על פתוריה מפל מין ומין, סלת, ובינוני, ופסולת. ואיהו פליג מפתוריה, לכל מארי סעודתא, לכל חד כדקא יאות, על ידי ממנן דיליה. ומההוא נהמא, דאיהו סלת, דמלכא אכיל, איהו מני למיהב לאינון דרחימין גביה. הךא הוא דכתיב, את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי. דהינו (דברים יח) אשי יי ונחלתו יאכלון (והוא ההוא דאתמר ביה (משלי ט) לבו לחמו בלחמי ושתו ביינו מסבתי.) האי איהו מסטרא דאילנא דחיי. אבל מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, מני למיהב בינוני, למלאכים. ופסולת לשדין ומזיקין, דאינון משמשין לסוסוון ולפרשיין דמלכא.

ואוה הכי דפרשין דמלכא, הוו מארי משנה, דאינון כמלאכים. משמשין לון שדים יהודאי, דאינון רשימין באות שדי, (ס"א באות י) ואית שדין ומזיקין מסטרא דמסאבו, דאתקריאו שדים עובדי כוכבים ומזלות. (קהלת ז) וזה לעמת זה עשה האלהים.

ובגין דא אמרו מארי מתניתין, דאינון ג' מינין מינייהו, חד מין דלהון כמלאכי השרת. ומין תניינא, כבני אדם. ומין תליתאי, כבעירן. ואית בהון חכימין באורייתא דככתב ודבעל פה. אתקרי יוסף שידא, על שם דאוליד ליה שד. ולא למגנא אמרו מארי מתניתין, אם הרב

להקריב קרבן אלא לשם ה', מהו את קרבני לחמי לאשי? אלא הדרף, שמי שמקריב דורון להקריב אותו למלך ואחר כך הוא מחלק אותו למי שרוצה, אף כף ישראל מקריבים תורה להקדוש ברוך הוא, שהוא לחמו, והוא יינו, והוא בשרו, ונאמר בה (בראשית ב) עצם מעצמי ובשר מבשרי. בשר קדש, שפרשו עליה בעלי המשנה, בבשר היורד מן השמים אנו עסוקים.

מה עושה הקדוש ברוך הוא מאותו דורון? משל למלך שאכל על שלחן, ומקריבים על שלחנו מפל מין ומין - סלת, ובינוני, ופסולת. והוא מחלק משלחנו לכל בעלי הסעודה, לכל אחד כמו שראוי, על ידי הממנים שלו. ומאותו לחם שהוא סלת, שהמלך אוכל, הוא מצוה לתת לאלו שאהובים אצלו. זהו שכתוב את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי. פלומר, (דברים יח) אשי ה' ונחלתו יאכלון (וזהו אותו שנאמר בו (משלי ט) לבו לחמו בלחמי ושתו ביינו מסבתי) - זהו מצד של עץ החיים. אבל מצד של עץ הדעת טוב ורע, מצוה לתת בינוני למלאכים, ופסולת לשדים ומזיקים, שהם משמשים לסוסים ולפרשים של המלך.

ואף כך שפרשי המלך היו בעלי משנה, שהם כמלאכים - משמשים להם שדים יהודיים, שהם רשומים באות שדי (באות י). ויש שדים ומזיקים מצד השמאה, שנקראים שדים עובדי כוכבים ומזלות. (קהלת ז) וזה לעמת זה עשה האלהים.

ובשום זה אמרו בעלי המשנה, שהם ג' מינים מהם: אחד מין שלהם כמלאכי השרת, ומין שני כבני אדם, ומין שלישי כבהמות. ויש בהם חכמים בתורה שבכתב ושבעל פה. נקרא יוסף השד, על שם שהוליד אותו שד. ולא לחנם אמרו בעלי המשנה, אם הרב דומה למלאך ה'